

ПРОТОКОЛ

№ 476

гр. Пловдив, 08.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Радка Д. Чолакова
Милена Б. Рангелова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
и прокурора В. Ас. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20225000600500 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят (обвиняем) **П. В. К.** се явява лично и с **адв. Г. К.**, редовно упълномощен от по-рано.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият К.: Да се гледа делото днес.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се делото:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 и 8 от НПК, образувано по частна жалба на адв. Г. К. – защитник на П. В. К., обвиняем по ДП № 120/2022 г. на Сектор „К. п.“ при О . н а М . П., против протоколно определение № 1570 от 02.12.2022 г. , постановено по ЧНД № 2179/2022 г. на Пловдивски окръжен съд, с което на обвиняемия е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Адв. К.: Поддържа жалбата. Нямаме искания за отводи.

Представям и моля да приемете служебна бележка в оригинал от А. по з., от която е видно кога подзащитният ми е бил регистриран в Агенцията /такъв довод е направен, но не се представиха документи/, удостоверение от 07.12.2022 г. за факултетния номер на подзащитния ми и за това, че е студент в П. ф. на П. у., копие от студентската книжка, копие на квитанция, касаеща платени такси за обучението му, както и копие от договора му с фирмата, в която е работил в Н., но на английски език, касаещ датата, на която е сключен и приключил въпросният договор. Моля да приемете тези документи – оригинали и копия, тъй защитата се позовава на тях.

Обвиняемият К.: Не възразявам този състав да гледа делото за мярката ми за неотклонение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи и за други доказателства.

Да се приемат и приобщят към делото представените от защитата документи - относими са.

Съдът споделя становището на прокурора, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените от адв. К. документи относно трудовата заетост и обучението на обвиняемия К..

С оглед становищата на страните, че нямат искания по този ред, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, ще се спра на това, което е прието от Пловдивския окръжен съд в мотивите на определението му.

От него е видно, че съдът приема, че е налице категорично едната от предпоставките, а именно, че в материалите по делото има данни и доказателства, от които може да бъде направено обосновано предположение, че с по-лека мярка за неотклонение клиентът ми може да

се укрие и да забави разследването. Това е аргументът на първата инстанция, за да вземе най-тежката мярка за неотклонение. Той се приема от представителя на обвинението и от съда - че няма опасност да извърши престъпление.

Безспорно е в конкретния случай, че срещу клиента ми са повдигнати две тежки обвинения. Както съм казал и на първа инстанция, само тежестта на обвинението, без съответни доказателства, от които да се направи обосновано предположение, а не само предположение, винаги налага една по-лека мярка за неотклонение от най-тежката, която е изключение по нашия закон. В тази връзка искам да се спра на това какви са аргументите на първата инстанция в лицето на ПОС, за да се приеме, че има данни, от които да се направи обосновано предположение, че той може да се укрие с по-лека мярка за неотклонение и да осуети разкриването на обективната истина. Прието е, че той работи в чужбина, че се е укривал, само че за мен тези твърдения както на прокуратурата, така и на съда в определението му, не почиват на реалните данни и доказателства по делото. Виждате, че той е работил по договор в Н., че след приключване на договора му той се прибира в РБ и веднага след прибирането си на следващия ден се регистрира в Б. по т. – оригиналът на документа е пред вас. Записан е като студент, посещава лекции, плаща държавните такси за обучението си и не мога да се съглася с прокуратурата и съда на първа инстанция, че това е поведение на човек, който се укрива от властите. Ако се укриваше, въобще нямаше да пристигне в РБ и вижте, че той е задържан на 14-я ден от завръщането си в Б. след като навсякъде се разкрива пред органите на полицията. Официално се регистрира на няколко места. Той не се крие. От това, че с приятел е тръгнал, защото е искал да направи пътуване до Г., в никакъв случай не може да се твърди /както твърдят полицейските органи/, че по някакъв начин се е укривал. Пак казвам, че ако тези изводи са правилни и законосъобразни, поне според мен клиентът ми няма да има това поведение. Виждате, че на 16-ти – още на следващия ден след завръщането си, е регистриран в Б. по т., тъй като договорът, по който е работил в Н., е приключил. Това поведение на укриващ се човек ли е? С пълномощно в университета го е записала като студент негова приятелка, за да не губи годината – на 12 октомври. Аз разисквам поведението му като се е прибрал тук. Той нито е имал обвинение, когато е бил в чужбина, нито

са го издирвали. Обвинението му е повдигнато преди няколко дни. Знаел е, че го търсят от полицията, но се е записал да учи, регистрира се в Б. по т.. Не е знаел към момента на регистриране, че ще му се повдигне обвинение... какво да прави, да стои да чака въщи докато някой се сети да дойде да го задържи ли? Какъв беше проблемът като кацне на летището да го задържат? Той 14 дни след като каца, е из Б., никой за нищо не го търси и в един момент на границата го хващат и се казва, че се укрива от разследващите органи.

Правилно и прокуратурата и съдът твърдят и няма спор за това, че ще извърши престъпление. Той е с изключително добри характеристични данни, не е осъждан, трудово зает е, семеен е. Просто считам, че изводите на първата инстанция на база на тези доказателства са за мен меко казано незаконосъобразни. Да, има доказателства за някакво съмнение за участие съпричастие в инкриминираното деяние, но само това. Пак казвам, че в никакъв случай не може да се почива на съмнения, на предположения, а трябва да е обосновано предположението. Да, развих тезата си пред Пловдивския окръжен съд, че няма категорични доказателства, съгласен съм с тезата на съда, че те не трябва да са от такъв ранг, че на тях да може да почива присъда, но за мен в никакъв случай не може да се направи обаче извод, че с по-лека мярка за неотклонение той ще се укрие, нито, че ще извърши престъпление.

Още нещо искам да посоча. Това го е приел и Окръжният съд. До момента, поне според мен, са извършени всички процесуални действия по изясняване на случая и на практика няма как да повлияе с една по-лека мярка за неотклонение върху хода на разследването. Разпитани са множество свидетели, назначени са експертизи. Отделно, да не говорим, че както е приела първата инстанция и прокуратурата, няма доказателства, че с по-лека мярка за неотклонение ще извърши престъпление, дори против правосъдието. Ако следва да се спазва стриктно законът, не трябва да се уважава искането на Окръжна прокуратура Пловдив за задържане на подзащитния ми по това дело. Считам, че целите по чл. 57 от НПК спокойно могат да се изпълнят и с по-лека мярка за неотклонение като „подписка“ или „парична гаранция“ като се съобразите с неговото имотно състояние. Не говоря за „домашен арест“ поради простата причина, че с нея ще се ограничи правото му на придвижване и от една страна няма да може

да работи, а от друга - няма да може и да учи. В крайна сметка моето мнение е, че най-тежката мярка за неотклонение в конкретния казус не следва да се прилага, поради което моля да уважите жалбата ни.

Съдът даде дума за лична защита на обвиняемия.

Обвиняемият П. В. К.: Съгласен съм с това, което каза адвокатът ми. Не съм искал да се укривам. Като си дойдох веднага се регистрирах в Б. по т. и ходих на лекции 2 седмици. Отделно водих едни имотни дела, защото татко ми е неподвижен и вероятно ще бъде поставен под запрещение и аз най-вероятно ще трябва да се грижа за него.

Като се върнах от Н. в Б. живеях вкъщи, на бул. Х. Б. № ..., където съм адресно регистриран.

К. А. ми се обади по телефона на норвежкия номер – на 4 октомври. Ние се бяхме разбрали да се явя на разпит, като се върна в Б.. Аз бях отсъствал от работа вече 2 седмици и се разбрахме да попитам дали мога да отсъствам пак, защото не е минало достатъчно време. После върнах обаждане на К. А., тъй като ме бяха записали на курсове в Н. за преквалификация и му казах, че не мога да се върна веднага, а като се върна в Б., ще го намеря и ще се явя като свидетел.

Мисля, че на 15 ноември вечерта или на 16 ноември се върнах в Б.. Към 1-2 октомври ми се обади К. А. в Н.. Трябваше да оправя много други неща по имотни дела, с които аз се занимавам и до няколко месеца трябваше да стартираме. После трябваше да наваксам лекции, които бях изпуснал, имах проблеми и с кръста, ходих да си правя рентгенови снимки, исках да се посъветвам и с адвокат...така че не съм се чувал повече с А. – аз не съм го търсил, но и той не ме е търсил.

Какъв би бил мотивът ми да извърша това нещо, като с Л., пред който е гръмнало това нещо, сме в приятелски отношения? Той дори дойде там, където работех, и много сме си говорили. Ако някой каже, че мотивът е паричен – че някой негов враг да ме е наел, аз искам да кажа, че няма да се поблазня от пари, защото в Н. съм вземал големи пари само за половин месец.

ПРОКУРОРЪТ: Аз ще ви предложа да потвърдите определението на

Пловдивския окръжен съд, с което спрямо обвиняемия е взета най-тежката мярка за неотклонение за процесуална принуда, а именно „задържане под стража“. Считам, че определението е обосновано и законосъобразно, а жалбата е неоснователна.

По първата предпоставка за задържане по чл. 63 от НПК – нямаме спор със защитата, че е налице предположение за съпричастност на обвиняемия към деянията, за които е обвинен. Въпросът е налице ли е обосновано предположение. Ние считаме, че е налице. Вярно е, че доказателствата са косвени, но при преценка в тяхната съвкупност може да се направи извода, че е налице такова предположение, а именно обосновано. На този етап на наказателното производство на всички ни е ясно, че не е необходимо обвинението да е доказано по несъмнен и категоричен начин, каквито са изискванията при внасяне на обвинителен акт, респ. при произнасяне на една осъдителна присъда. Необходимо е само обосновано предположение и ние твърдим, че такова има.

Относно хода и развитието на наказателното дело ще кажа, че действително са извършени голям брой и доста процесуално-следствени действия. Обвиняемият не е давал до момента обяснения, което е негово право, но доколкото разбирам, е изразил желание да дава такива в присъствие на ангажиран от него адвокат, какъвто той вече има. Давайки обяснения, ще се проведат редица процесуално-следствени действия, които да опровергават или да потвърдят неговата позиция, тъй като ние сме задължени по закон да събираме и доказателства, които оневиняват определено лице, на което му е повдигнато обвинение.

Относно опасността, и то реална, от евентуално укриване: Не се спори, че липсва реална опасност от извършване на престъпление. Такава няма, но има опасност от реално укриване. Защо? – твърди се от защитата и от обвиняемия, че той доброволно се е върнал в страната, регистрирал се е в Б. по т., записал се е в П. у., което не води на извод за укриване. Да, аз съм съгласен. Той знае, че е търсен като свидетел от полицейския служител, а не за повдигнато обвинение, той няма повдигнато обвинение. Защо да не се върне? – минало е време от извършването на деянието, не го търсят с Европейска заповед за арест, не му повдигат обвинение, решил е, че му се е разминало, разговорно казано. Не знае за редицата косвени доказателства

събрани междувременно от разследващите органи – експертизи и пр. Връща се в Б., но както самият той казва, не се е обаждал на разследващите органи. Обясненията, че имал имотни дела, че трябвало да ходи на лекции, са неоснователни. Едно обаждане е 2-3-5 минути. Вече разбирайки, че го търсят, със своя приятел преди Нова година още отива да си уговаря почивката в Г. през лятото!? Това е едно несъстоятелно за мен обяснение. Няма спор, че е работил в Н., има съответните изградени там връзки. Въпреки добрите му характеристични данни вече при наличието на повдигнато обвинение и събрани редица доказателства, макар и косвени, които го сочат недвусмислено като извършител на деянието по чл. 330 от НК, това вече ще му даде основание за евентуално укриване. Отделно е и обвинението по чл. 339, ал. 1 от НК за намерената граната. Това е, което имам да кажа. Предлагам да потвърдите определението на ПОС.

Адв. К. /реплика/: Точно пледоарията на прокурора ме кара да считам, че съм прав. Като съд вие трябва да оценявате действията на конкретния обвиняем, в случая на клиента ми, към момента на задържането му. Какво се твърди от прокуратурата и от съда в първата инстанция – че действията му показват, че той знае какво е извършил и се укрива. Тук пред вас се чу различна интерпретация, поднесена от прокурора – той е свидетел и няма от какво да се притеснява и сега след като му е повдигнато обвинение и той смята, че е доказано, от тежестта на обвинението и от доказателствата се прави предположение, че ще го накарат той да се укрие, а не действията му преди това. Поне това аз разбрах от пледоарията на прокурора. Не виждам какво нелогично има да отидеш до Г., за да видиш къде ще почиваш. Не виждам какво нелогично има в обясненията или показанията, а той до момента не е и давал, но тук се говори за нещо преразказано от полицейски служител. Прави се едно предположение, че точно заради тежестта на обвинението може да се укрие. Защо не се направи предположение, че заради тежестта на обвинението може да извърши и друго престъпление? За мен като защитник нещо куца в тази теза на прокуратурата, че той е с много добри характеристични данни и няма как да извърши престъпление, но би се укрил. Какви са основанията за това и за това спорим с прокуратурата. Аз твърдя, че когато той се е прибрал, е нямал поведение на човек, който се укрива. Ще задам въпроса така - ако той се е притеснявал от всичко това, защо въобще да се прибира

в РБ и да въртим тези процеси, ами там да си продължи да работи, от там да отиде в Г. да си почива, пак да се върне в Н. и т.н. Ето това няма логика, а че после ще се правят изводи, че от такова тежко обвинение, от такива доказателства, той задължително ще избяга, за мен не почива на закона. Затова продължавам да искам от вас и да ви моля да промените мярката за неотклонение на подзащитния ми в по-лека.

Съдът даде последна дума на обвиняемия.

Обвиняемият П. В. К.: Когато бях задържан на границата, нямаш никакъв багаж. Имах само едно яке, защото идеята беше да се върнем вечерта. Ако тръгна да бягам, ще взема някакъв елементарен багаж. Това беше в ден сряда преди 8 дни.

Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 10:47 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Споделят се съображенията на окръжния съд, че по делото са събрани редица косвени доказателства, които се обединяват в система, и имат потенциал да обосноват предположение, че обвиняемият е автор на инкриминираните престъпления по чл. 333 и чл. 339, ал. 1 НК. Става дума за записите от охранителната камера, обърната към улицата пред дома на пострадалия, на които се вижда дегизиран мъж с нормално телосложение и среден ръст (каквато е физиката на обвиняемия), който поставя бомба и разпъва трасето на дистанционното ѝ задействане (корда); казаното от пострадалия Л. Т., че непосредствено преди посегателството е бил запитан в неангажиращ разговор с обвиняемия къде и с кого живее, а на следващата сутрин го е видял да преминава с колата си покрай дома му; показанията на близкия приятел на обвиняемия св. К. Т., който не скрива, че му споделил за своите силно влошени отношения с пострадалия; показанията на пазача на оранжерията (където от дни пребивавал обвиняемият) св. Д. Д., който го видял непосредствено преди инкриминираното деяние, около 03.30 часа, да излезе през портала, вратата на който сам си отворил с дистанционно управление, с автомобил без рег.номера, въпреки че е разполагал с редовен автомобил; показанията на ангажирания с ОИМ св. К. А., че при огледа на асфалта на същата оранжерия бил установил място, нацапано с червена боя, очертаваща контурите на предмет с габаритите на самоделното устройство

(30x23 см.), съпоставени с факта, че корпусът на това устройство бил в същия червен цвят (вж. и фотоса, изготвен при огледа на л. 2 от фотоалбума от 20.09.22г.), а работници от оранжерията са го виждали да боядисва предмети там; експертизите, които са установили идентичност на цвета, оттенъка, структурата и разтворимостта на боята, иззета от раздробилия се при взрива корпус на самоделката, и боята, иззета от обекти в споменатата оранжерия, идентичност на дебелината на иззетите от територията на оранжерията и от МП парчета ламарина (5 мм.), идентичност на сравнените въдичарска корда, иззета от МП, и предоставената от управителя на въдичарски магазин в гр. Р. за сравнително изследване подобна корда, идентичност между намерената в оранжерията жълта кутия от въдичарска корда и доброволно предадената от въпросния управител кутия от корда, продавана в магазина, и относителна идентификация на лицето, уловено от камерите на споменатия магазин в момент на закупуване (на 16.09.22 г.) на корда, и най-сетне фактът, че обвиняемият има умения за боравене с взривни устройства, доколкото е преминал специална военна подготовка (видно от приобщените документи е бивш военен от специалните сили, обучен в армията за снайперист и диверсант).

Споделими са и разсъжденията на ПОС за реална опасност от укриване, ако жалбоподателят не се задържа под стража. Според данните по делото той е организиран препитанието и въобще живота си зад граница, като впрочем заминал за Н. часове след разследването деяние. После е бил редовно призован по телефона (от инспектор К. А.), но не е откликнал на указанията да се яви на разпит в Б., обяснявайки че до м. януари 23г. ще посещава квалификационен курс. Това се е оказало лъжа при положение че се е завърнал в Б. доста преди м.януари. Не само не се е обадил на инспектор А. обаче, а и не е пребивавал на адреса, на който е бил регистриран, и е ползвал автомобили, които не са били регистрирани на негово име. Разбирайки след известно време, че полицията е научила за неговото завръщане и го търси при всичките му роднини, незабавно е организиран ново излизане от Б. (през Г.), което е било осуетено след междувременното му обявяване за ОДИ. И в крайна сметка е задържан при опит да премине в съседната държава. Това води до констатация, че опасността от укриване е особено ясно очертана и не би могло до бъде успешно неутрализирана с по-лека мярка за неотклонение, съчетана със забрана за задгранични пътувания.

Фактът, че г-н К. има дете, за което понякога се грижи, и фактът на неговата ангажираност с общественополезен труд нямат способността да неутрализират разискваната опасност

С оглед горните съображения ПАС е на становище, че обжалваната мярка за неотклонение е единствено подходящата – мярката, която съобразява всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК и отговаря на целите по чл. 57 НПК.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1570 от 02.12.2022 г., постановено по **ЧНД № 2179/2022** г. на Пловдивския окръжен съд, с което е взета мярка за неотклонение **“Задържане под стража”** спрямо П. В. К. – обвиняем по ДП № .../2022 г. на Сектор „К. п.“ при ОД на МВР Пловдив.

Определението е окончателно.

Протоколът изготвен в с. з.

Заседанието се закри в 10:51 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____